

Kertas 1:

MASYARAKAT MAJMUK SEBAGAI KUNCI KEHARMONIAN SEJAGAT MENURUT PERSPEKTIF BELIA

Adib Dzafirah Mohd Khairul Fidzal, Corneylus Colodius, Muhammad Kasyfi Mohd Yazid, Aravin Kumaran S Thiruvarasu, Kosheilasri Subbarao, Alwafi Nordin, Nur Azuki Yusuff

Abstrak

Masyarakat majmuk Malaysia telah melalui pelbagai cabaran dan dugaan dalam membina keharmonian. Antara cabaran yang dihadapi iaitu isu pergaduhan, imigrasi warga asing yang menyumbang kepada perubahan status negara aneka kepelbagaian "superdiversity". Kertas ini berusaha melihat pihak yang manakah memainkan peranan besar untuk meningkatkan perpaduan di Malaysia, mengenalpasti tahap kesejahteraan dalam menjalinkan hubungan antara kaum dan mengenalpasti tahap interaksi antara kaum serta persepsi tentang satu sama lain, di samping membincangkan permasalahan aneka kepelbagaian 'superdiversity' yang dapat menggugat keharmonian sejagat. Melalui kaedah soal selidik menggunakan google meet, kajian mendapati jika ingin dibandingkan dengan tahap keharmonian negara pada 10 tahun yang lalu, tiada perubahan yang besar dapat dikecapi terutamanya dari segi aspek perpaduan dalam perkauman. Kebanyakan rakyat Malaysia dianggap mengamalkan konsep etnisiti, namun mungkin masih ada minoriti rakyat yang masih mengamalkan konsep etnosentrisme walaupun sejak insiden 52 tahun (tragedi 13 Mei 1969) yang lalu.

Kata kunci: Majmuk, keharmonian, superdiversity

Latar Belakang

Masyarakat bermaksud kumpulan manusia yang hidup bersama-sama di sesuatu tempat dengan aturan dan cara tertentu. Negara Malaysia merupakan negara yang terkenal dengan keunikannya, iaitu salah sebuah negara yang harmoni walaupun rakyatnya terdiri daripada masyarakat majmuk. Majmuk itu terbentuk daripada beberapa bahagian kesatuan atau dalam konteks masyarakat, ia terdiri daripada beberapa kumpulan etnik. Masyarakat majmuk adalah satu kumpulan manusia yang terdiri daripada pelbagai rumpun bangsa yang membentuk satu kesatuan, khususnya dalam aspek politik, ekonomi dan sosial bagi membentuk satu kumpulan yang bersatu padu.

Negara Malaysia terkenal dengan keunikannya, iaitu merupakan salah sebuah negara yang harmoni walaupun rakyatnya terdiri daripada masyarakat majmuk. Masyarakat majmuk menurut definisinya, adalah sekumpulan manusia yang terdiri daripada pelbagai jenis etnik menetap di sesuatu tempat secara teratur dengan cara-cara tertentu. Masyarakat majmuk di Malaysia adalah berdasarkan kepelbagaian budaya kaum-kaum dan pemisahan fizikal, namun bersatu di bawah sesebuah sistem politik dan perlembagaan yang sama, iaitu sistem demokrasi berparlimen di bawah pentadbiran raja berperlembagaan. Bagi negara Malaysia, rakyatnya termasuk kaum utama, iaitu kaum Melayu, Cina, dan India, serta suku kaum yang lain, misalnya Orang Asli, Bajau, Kadazan-Dusun, Iban dan Baba-Nyonya. Setiap rakyatnya juga mempunyai kepercayaan masing-masing, seperti agama Islam, Buddha, Kristian, Hindu, dan juga Taoisme dan Konfusiosme. Dengan ini, terbentuknya sebuah negara heterogenios yang dinamakan negara Malaysia.

Negara Malaysia diduduki oleh masyarakat yang berpelbagai kaum dan kepercayaan, di mana kata mudahnya adalah masyarakat majmuk, justeru mewakili pelbagai etnik yang unik. Dengan ini, konsep etnik merangkumi dua konsep, iaitu etnisiti dan etnosentrisme, namun majoriti rakyat Malaysia berpegang teguh terhadap konsep etnisiti. Bagi konsep etnisiti, perkara ini merupakan sesebuah kumpulan etnik yang mempunyai perasaan kekitaan, misalnya kebudayaan etnik tersebut yang mempamerkan sejarah, nilai dan sikap kaum tersebut. Seterusnya, konsep etnosentrisme merujuk kepada kepercayaan dan kebanggaan sesebuah kaum yang berpendapat bahawa kaum tersebut adalah jauh lebih baik daripada kaum yang lain. Rakyat Malaysia dipercayai mengamalkan konsep etnisiti kerana masyarakat Malaysia mengamalkan akomodasi terhadap kumpulan etnik yang berbeza, justeru membentuk persefahaman dan integrasi rakyat

Malaysia sebagai sebuah negara bermasyarakat majmuk yang harmoni. Namun begitu, mungkinkah terdapat segelintir masyarakat Malaysia yang mengamalkan konsep etnosentrisme?

Konsep etnosentrisme, seperti yang diterangkan di atas, secara tersiratnya berkaitan dengan rasisme, iaitu sesuatu anggapan individu bahawa etniknya adalah lebih baik daripada etnik-etnik yang lain. Perbezaannya adalah konsep etnosentrisme adalah diamalkan di antara kalangan sesebuah kaum, manakala rasisme adalah di antara seseorang individu sahaja. Namun begitu, pengamalan salah satu atau kedua-dua konsep tersebut terwujudnya diskriminasi terhadap kaum-kaum yang lain, justeru beranggapan bahawa kaum yang lebih inferior layak ditindas.

Terdapat sejarah hitam penting bagi rakyat Malaysia yang berlandaskan sikap etnosentrisme, iaitu tragedi 13 Mei 1969 di mana terdapat rusuhan kaum dan rapuhnya perpaduan rakyat. Tragedi ini terwujud di antara kaum Melayu dan kaum Cina yang bermula dari aspek Politik, di mana perarakan kemenangan yang diadakan oleh kaum Cina untuk meraikan kemenangan parti pembangkang bagi Pilihan Raya Umum (PRU) tiga hari sebelumnya mencetus provokasi besar, justeru membakar perasaan dendam dan marah kaum Melayu. Dengan ini, pergaduhan, kemusnahan harta benda awam serta pembunuhan dan pertumpahan darah antara kaum tersebut berlaku secara pantas di Kuala Lumpur. Perkara ini merugikan rakyat serta menjatuhkan martabat negara, justeru membuktikan peribahasa kalah jadi abu, menang jadi arang.

Namun begitu, tragedi 13 Mei 1969 bukanlah satu-satunya isu etnosentrisme dan rasisme yang berlaku di Malaysia. Walaupun 51 tahun yang lalu sejak berlakunya tragedi tersebut, masih tercatat kejadian-kejadian melibatkan rusuhan kaum yang menyebabkan rakyat Malaysia berpecah belah. Terkini, pada Disember 11 tahun 2020, seorang pengarah filem kaum Cina ditindas dan berlaku salah faham oleh kaum Melayu oleh kerana kandungan poster filemnya yang kontroversi dan dianggap menghina kaum Melayu. Oleh itu, timbulnya persoalan di mana masihkah lagi konsep rasisme dan etnosentrisme diamalkan walaupun 63 tahun negara Malaysia mencapai kemerdekaan melalui perpaduan sesebuah masyarakat majmuk.

Kini, pada tahun 2021, Malaysia bukan lagi sebuah negara bermasyarakat majmuk dengan kaum Melayu, India dan Cina serta etnik-etnik Sabah dan Sarawak, namun Malaysia dikenali sebagai negara yang aneka kepelbagaian (*superdiversity*). Aneka kepelbagaian wujud oleh kerana untuk memenuhi keperluan ekonomi, perubahan politik serta kebebasan mobiliti masyarakat dunia dan kemajuan sains dan teknologi. Dengan ini, etnik-etnik di Malaysia bertambah dengan kemasukan warga yang berasal daripada pelbagai negara, seperti Indonesia, Nepal, Vietnam, Bangladesh, dan Filipina. Oleh itu, jumlah penduduk di Malaysia pada tahun 2020 mencatat sebanyak 32.7 juta orang, di mana bukan warganegara terdiri daripada 3.0 juta orang.

Kajian yang dilakukan adalah untuk memberi persefahaman yang lebih mendalam terhadap masyarakat majmuk di Malaysia, terutamanya tentang pendapat dan perspektif rakyat Malaysia sendiri. Dengan ini, kajian ini dijalankan untuk lebih memahami bahawa rakyat Malaysia mengamalkan konsep etnisiti ataupun konsep etnosentrisme, di mana rakyat Malaysia menyokong dan beradaptasi ataupun membantah tentang masyarakat majmuk dan aneka kepelbagaian (*superdiversity*). Tujuan kajian ini adalah untuk mengenal pasti dan menganalisis perpaduan dan keharmonian masyarakat majmuk dalam negara Malaysia adalah seperti yang dibanggakan dan dinyatakan dalam media massa dan rakyat Malaysia sendiri.

Objektif Kajian

Dalam melaksanakan kajian tentang masyarakat majmuk di Malaysia, pengkaji tubuhkan beberapa objektif kajian untuk mengenal pasti kunci utama untuk mencapai keharmonian sejagat.

1. Membincangkan tentang pihak yang manakah memainkan peranan yang paling besar untuk meningkatkan perpaduan di Malaysia.
2. Kajian ini juga dijalankan untuk mengenalpasti tahap kesejahteraan dalam menjalinkan hubungan antara kaum dalam kalangan masyarakat kini. Selain itu,
3. Kajian ini direalisasikan bagi mengenalpasti tahap interaksi hubungan antara kaum dan persepsi tentang satu sama lain.

4. Kajian ini juga membincangkan tentang permasalahan aneka kepelbagaian 'superdiversity' yang dapat menggugat keharmonian sejagat.

Metodologi

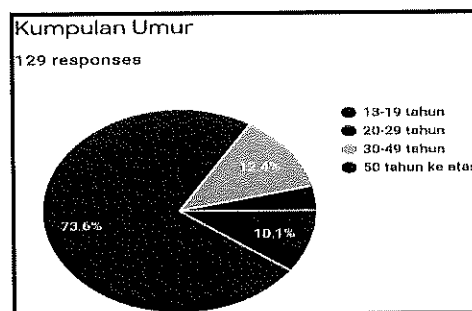
Kajian yang dijalankan ialah berbentuk kajian kuantitatif dan kualitatif. Kajian kuantitatif yang digunakan adalah untuk mengetahui pendapat masyarakat tentang peringkat keharmonian yang wujud dalam kelangan masyarakat majmuk di Malaysia. Pengkaji menggunakan borang soal selidik secara atas talian yang menumpu kepada kekuatan dan kelemahan kemasyarakatan di Malaysia. Jumlah responden yang menjawab borang soal selidik pengkaji adalah sebanyak 129 responden yang terdiri daripada pelbagai etnik seperti etnik Melayu, India, Cina, Dusun dan lain-lain etnik daripada penduduk di serata Malaysia. Responden pengkaji juga terdiri daripada pelbagai kumpulan umur iaitu bermula daripada umur 13 sehingga 50 tahun ke atas. Hal ini disebabkan, pengkaji berpendapat bahawa perbezaan kategori informan dapat mengukuhkan hasil kajian pengkaji iaitu dengan memperoleh pendapat atau aspek yang pelbagai dan dari sudut yang berbeza seperti daripada pengalaman mereka berinteraksi dengan masyarakat yang berlainan etnik di Malaysia. Pengkaji juga memberi peluang kepada responden untuk memberikan pandangan mereka terhadap inisiatif yang harus diambil untuk merapatkan lagi ikatan silaturahim antara pelbagai etnik di Malaysia.

Kajian kualitatif adalah kajian yang tidak boleh dijelaskan dengan berdasarkan data sahaja. Kajian ini merupakan kajian berbentuk pemerhatian secara menyeluruh yang terdiri daripada emosi, motivasi dan empati. Oleh yang demikian, pengkaji memilih untuk menjalankan kajian ini dengan menemu bual beberapa orang veteran iaitu ibu bapa pengkaji sendiri tentang pandangan mereka terhadap isu aneka kepelbagaian "superdiversity" yang berlaku di Malaysia. Pengkaji memilih mereka sebagai kumpulan sasaran pengkaji kerana pengkaji berpendapat bahawa golongan masyarakat yang berumur 40 tahun dan ke atas dapat memberikan pandangan yang lebih matang dan wajar tentang isu yang dapat mengancam keharmonian perkauman di Malaysia.

Analisis Data

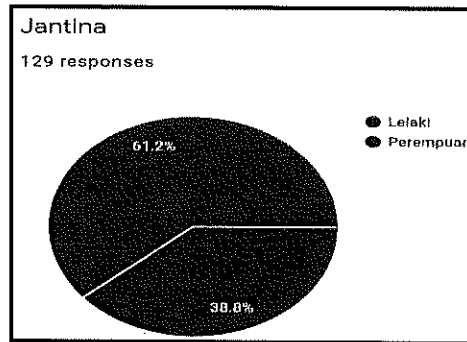
Melalui dapatan kajian yang diperoleh hasil daripada borang soal selidik yang pengkaji gunakan, pengkaji merangkumkan hasil dapatan kajian seperti berikut:

Kajian ini dibahagikan kepada dua jenis kajian iaitu kajian kuantitatif dan kualitatif. Kajian kuantitatif yang dijalankan terbahagi kepada dua bahagian iaitu Bahagian A Dan Bahagian B. Bahagian A adalah berkenaan profil demografi oleh setiap responden yang menjawab soal selidik pengkaji melalui aplikasi Google Form.

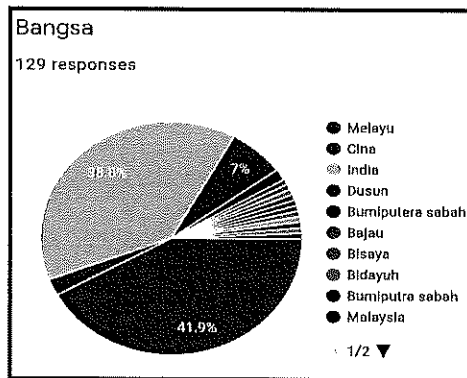
Rajah 1: Umur responden

73.6% iaitu majoriti daripada responden-responden berikut adalah daripada golongan umur 20 hingga 29 tahun. 12.4 % pula adalah daripada kategori 30 hingga 49 tahun. 10.1 % adalah daripada golongan 13 hingga 19 tahun dan 3.9 % pula adalah daripada golongan 50 tahun ke atas.

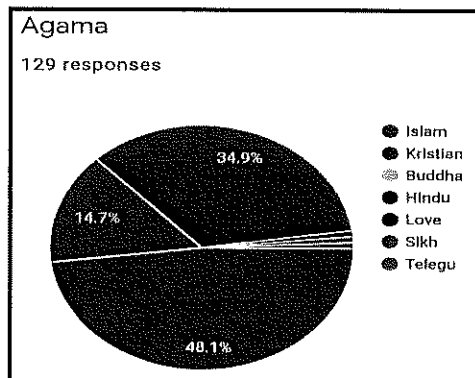
Rajah 2: Jantina Responden

61.2% daripada responden-responden berikut adalah golongan perempuan manakala 38.8 % pula adalah golongan lelaki.

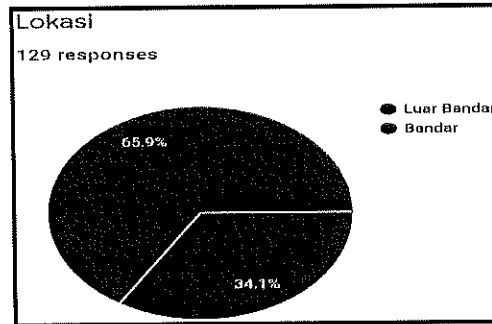
Rajah 3: Etnik responden

Seterusnya, daripada 129 responden yang menjawab soal selidik ini, 41.9 % daripada responden-responden berikut merupakan kaum Melayu, 38.8 % pula adalah daripada kaum India. 7 % adalah daripada kaum dusun, 2.3% adalah daripada kaum cina dan selebihnya adalah daripada pelbagai jenis kaum di Malaysia seperti bidayuh, bajau, bugis, telegu, bisaya dan punjabi.

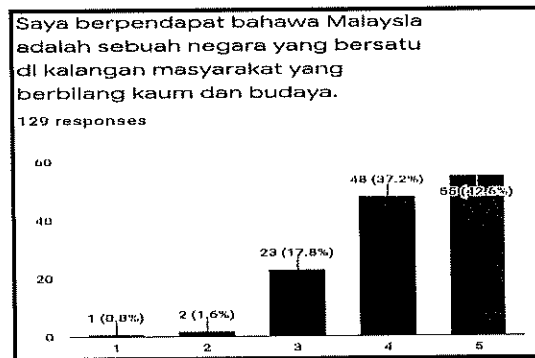
Rajah 4: Agama responden

129 responden yang menjawab Google Form ini, 48.1 % daripada responden-responden berikut adalah penganut agama Islam, 34.9 % pula adalah penganut agama Hindu. 14.7 % daripada responden-responden berikut adalah penganut agama Kristian.

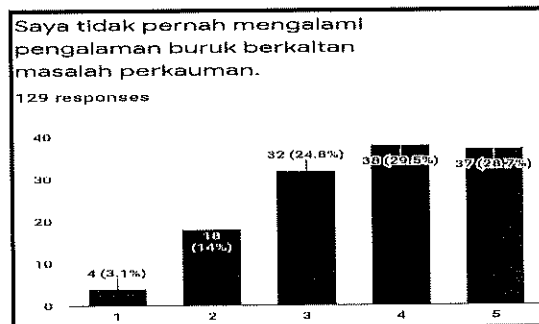
Rajah 5: Lokasi tempat tinggal Responden

Seramai 65.9% daripada responden-responden berikut adalah dari bandar manakala 34.1 % pula adalah dari luar bandar.

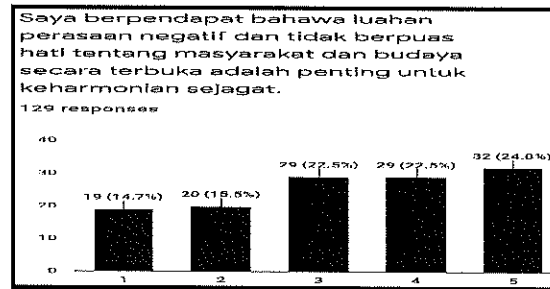
Rajah 6: dapatan kajian

Daripada 129 responden yang menjawab Google Form ini, 42.6 % daripada responden-responden berikut sangat bersetuju bahawa Malaysia adalah sebuah negara yang bersatu dalam kalangan masyarakat yang berbilang kaum dan budaya manakala 1.6 % pula tidak bersetuju terhadap pernyataan tersebut.

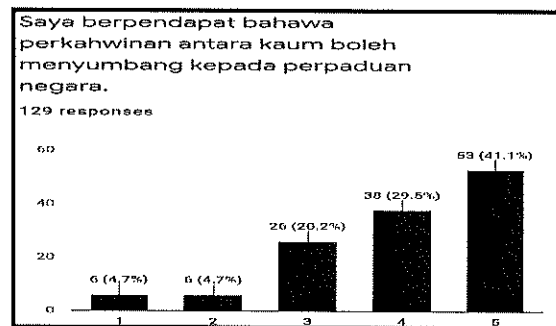
Rajah 7: dapatan kajian

Daripada 129 responden yang menjawab soal selidik ini, 29.5 % daripada responden-responden berikut bersetuju bahawa mereka tidak pernah mengalami pengalaman buruk berkaitan masalah perkauman, 14 % pula tidak bersetuju terhadap pernyataan tersebut.

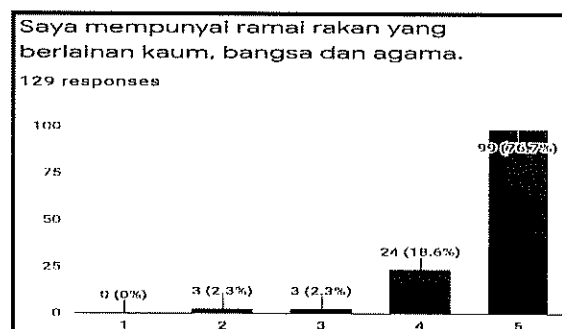
Rajah 8: dapatan kajian

Seramai 24.8 % daripada responden-responden berikut sangat bersetuju bahawa luahan perasaan negatif dan tidak berpuas hati tentang masyarakat dan budaya secara terbuka adalah penting untuk keharmonian sejagat manakala 15.5% pula tidak bersetuju terhadap pernyataan tersebut.

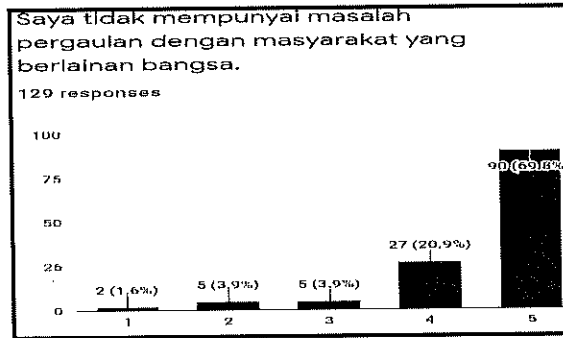
Rajah 9: dapatan kajian

Sebanyak 41.1 % daripada responden-responden berikut sangat bersetuju bahawa perkahwinan antara kaum boleh menyumbang kepada perpaduan negara. Walau bagaimanapun, 4.7% pula tidak bersetuju terhadap pernyataan tersebut.

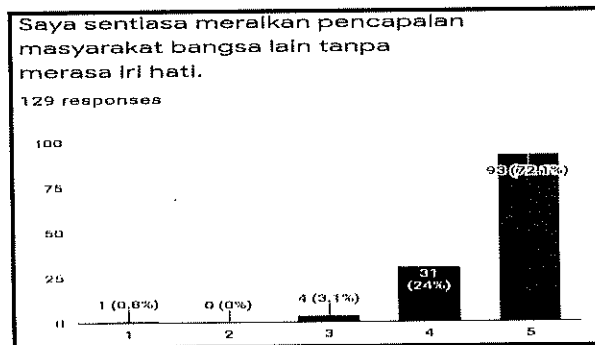
Rajah 10: dapatan kajian

Sebanyak 76.7 % daripada 129 responden yang menjawab soal selidik berikut sangat bersetuju bahawa mereka mempunyai ramai rakan yang berlainan kaum dan agama. 2.3% pula tidak bersetuju terhadap penyataan tersebut.

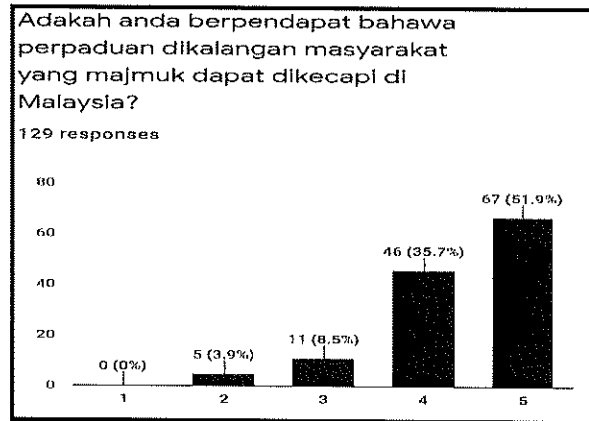
Rajah 11: dapatan kajian

Sebanyak 69.8 % daripada responden-responden sangat bersetuju bahawa mereka tidak mempunyai masalah pergaulan dengan masyarakat yang berlainan etnik. 3.9% pula tidak bersetuju terhadap penyataan tersebut.

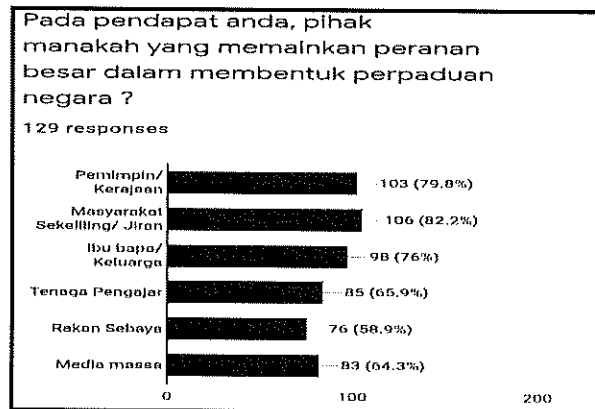
Rajah 12: dapatan kajian

Sebanyak 72.1 % daripada responden-responden sangat bersetuju bahawa mereka sentiasa meraikan pencapaian masyarakat etnik lain tanpa merasa iri hati manakala sebilangan sahaja yang tidak bersetuju terhadap penyataan tersebut iaitu sebanyak 0.8% sahaja.

Rajah 13: dapatan kajian

Daripada 129 responden yang menjawab soal selidik ini, 51.9 % daripada responden-responden berikut sangat bersetuju bahawa perpaduan dalam kalangan masyarakat yang majmuk dapat dikecapi di Malaysia walhal 3.9 % pula tidak bersetuju terhadap pernyataan tersebut.

Rajah 14: Dapatan kajian

Majoriti daripada semua responden bersetuju bahawa masyarakat sekeliling memainkan peranan yang terbesar dalam membentuk perpaduan negara.

Dapatan Kualitatif

Kajian kualitatif pula, pengkaji dapati bahawa pihak yang ditemu bual tidak bersetuju dengan pernyataan yang dijelaskan iaitu aneka kepelbagaian "superdiversity" merupakan salah satu punca ancaman keharmonian dan rasisme berlaku dalam kalangan masyarakat di Malaysia pada zaman ini.

Perbincangan

Menurut hasil kajian yang pengkaji realisasikan, terdapat beberapa isu yang perlu ditelusuri dan bincangkan dengan lebih mendalam bagi mencapai objektif kajian dalam masa yang sama membantu pengkaji untuk merumuskan kajian ini.

Dalam kajian kuantitatif, 41.1% daripada responden-responden berasa sangat bersetuju dan 29.5% bersetuju dengan kenyataan tentang perkahwinan antara kaum yang boleh menyumbang kepada perpaduan negara. Pada dasarnya, perkahwinan antara kaum boleh membawa kepada wujudnya etnik campur melalui anak yang dilahirkan. Contohnya, perkahwinan antara individu beretnik Cina dan India akan melahirkan anak yang beretnik Cindian. Sebahagian berpendapat bahawa anak yang beretnik campur ini boleh menyebabkan berlakunya pergaduhan di antara dua buah keluarga yang berlainan kaum dalam menentukan identiti anak tersebut. Namun, hasil daripada kajian ini menunjukkan bahawa situasi tersebut tidaklah menggugat kesatuan dalam kalangan sesebuah keluarga dan masyarakat. Hal ini kerana, masyarakat zaman sekarang mempunyai sikap yang lebih terbuka dengan memandang ke arah yang positif terhadap kelebihan yang diperolehi anak tersebut untuk memahami dua jenis kaum yang berbeza, justeru membantu meningkatkan perpaduan dalam negara Malaysia dan mencapai objektif kajian.

Seterusnya mengenai rakan yang berlainan kaum dan agama. Majoriti daripada mereka iaitu sebanyak 76.7% sangat bersetuju bahawa mereka mempunyai ramai rakan yang berlainan kaum, agama. Jika dilihat pada sesebuah organisasi pekerjaan pada zaman sekarang, para pekerjanya boleh dikatakan dalam bentuk aneka kepelbagaian "superdiversity", dimana mereka bukan sahaja terdiri daripada pelbagai kaum dan agama yang terdapat di Malaysia, tetapi juga terdiri daripada individu yang bukan warganegara contohnya warga Indonesia, Nepal, Vietnam dan sebagainya. Pengkaji berpendapat bahawa, aneka kepelbagaian "superdiversity" ini akan menjadi faktor berlakunya perpecahan di antara mereka kerana berlainan fahaman. Contohnya, wujud kelompok-kelompok yang membezakan antara mereka daripada segi taraf kehidupan atau sebagainya. Namun, hasil kajian menunjukkan aneka kepelbagaian "superdiversity" ini tidak menyebabkan perpecahan antara mereka malah membantu meningkatkan lagi kesefahaman antara satu sama lain tidak kira warna kulit. Hal ini disebabkan, semangat dan tekad untuk sama-sama berjaya demi mencapai matlamat yang sama dalam pekerjaan menjadi punca berlakunya persahabatan dan perpaduan antara mereka.

Selain itu, kajian mendapati bahawa majoriti di antara mereka iaitu 69.8% tidak mempunyai masalah pergaulan dengan masyarakat yang berlainan etnik. Dalam kehidupan seharian, dapat melihat wujudnya

segelintir kelompok masyarakat yang membezakan antara etnik. Kelompok-kelompok ini biasanya dilihat di tempat awam contohnya pasar raya, restoran dan taman rekreasi. Melalui penelitian ini, pengkaji beranggapan bahawa masyarakat yang pelbagai etnik ini mempunyai masalah rasisme yang mana mereka enggan bergaul dengan individu yang berlainan etnik. Namun demikian, kajian ini membuktikan bahawa, hanya 5.5% daripada mereka yang bersikap sedemikian dan majoriti daripada mereka tidak ada masalah untuk bergaul dengan masyarakat yang berlainan etnik. Hal ini disebabkan, masyarakat zaman ini saling bergantung antara satu sama lain demi mencapai matlamat masing-masing sama ada di sekolah atau di alam pekerjaan. Boleh juga dikatakan bahawa interaksi hubungan antara kaum pada masa ini meningkat ke arah yang lebih positif.

Pelbagai inisiatif boleh diambil untuk merapatkan lagi hubungan silaturahim antara masyarakat pelbagai etnik di Malaysia. Langkah yang paling efektif untuk merapatkan jurang antara kaum adalah melalui penggunaan media massa dengan cara meningkatkan kesedaran mengenai kepentingan hubungan antara etnik di Malaysia. Media massa berperanan untuk membantu memupuk perpaduan negara melalui penyampaian maklumat dan pembentukan pandangan masyarakat. Media massa berperanan untuk menerapkan nilai-nilai positif ke arah memajukan semangat perpaduan. Sebagai contoh, pihak yang bertanggungjawab sewajarnya menayangkan rancangan tentang kepelbagaian kaum dan etnik di Malaysia. Melalui media massa, pengetahuan asas dan adat resam pelbagai etnik dapat disebarkan. Hal ini dapat membantu seseorang itu memahami unsur kebudayaan sesuatu kaum. Media massa terutamanya media cetak juga hendaklah menyemai semangat perpaduan melalui artikel-artikel yang sahih dan tidak menyentuh isu-isu sensitif. Masyarakat yang menggunakan media sosial juga seharusnya tidak mengambil mudah dengan sentimen perkauman. Mereka juga seharusnya tidak mudah terpengaruh dengan sentimen yang negatif yang boleh mewujudkan pergaduhan yang berkaitan dengan perkauman supaya perpaduan akan lebih terjamin.

Dalam kajian kualitatif, hasil kajian menunjukkan keputusan yang berlawanan daripada sangkaan. Menurut pandangan yang diperolehi, aneka kepelbagaian "superdiversity" di Malaysia tidak sewajarnya dikaitkan dengan isu rasisme yang berlaku, malah isu ini sebenarnya mempunyai kepentingannya yang tersendiri. Antara kepentingannya adalah semua boleh mengetahui pelbagai budaya yang diamalkan bukan sahaja di Malaysia malah di seluruh dunia. Kebudayaan merupakan elemen yang sangat penting dalam aspek kehidupan kerana dengan mempelajari sesuatu perkara dari negara yang berlainan atau memerhati sikap positif yang diamalkan oleh individu berlainan negara, bukan sahaja semua dapat teladani sikap mereka malah dapat membantu semua memperbaiki diri sendiri ke arah yang lebih baik. Dalam aspek pekerjaan, aneka kepelbagaian "superdiversity" ini dapat membantu sesebuah organisasi itu menjadi lebih maju dengan berkongsi pelbagai pendapat dan cara yang berbeza dalam menyelesaikan masalah atau memutuskan sesuatu keputusan. Oleh yang demikian, aneka kepelbagaian "superdiversity" bukanlah punca utama wujudnya kembali isu rasisme ini di negara Malaysia. Mungkin masalah ini hanya berpunca daripada segelintir masyarakat yang enggan menukar corak pemikiran mereka ke arah yang lebih positif dan meluas sahaja.

Rumusan

Kajian ini menggambarkan bahawa majoriti warga Malaysia tidak mempunyai masalah pergaulan dalam kalangan masyarakat yang berbilang kaum. Era modenisasi menjadi salah satu faktor masalah perkauman semakin berkurangan jika di bandingkan dengan tragedi-tragedi yang berlaku. Hal ini disebabkan, matlamat masyarakat kini lebih berfokus ke arah kemajuan ekonomi berbanding soal perkauman. Namun begitu, masalah perkauman yang masih berlaku bukanlah disebabkan aneka kepelbagaian 'superdiversity' semata mata tetapi masih kurangnya inisiatif yang belum diambil oleh semua pihak sama ada individu, masyarakat mahupun kerajaan. Aneka kepelbagaian 'superdiversity' yang terdapat didalam Malaysia bukanlah halangan dalam membina perpaduan walaupun terdapat secebis bara yang cuba menyalakan api perkauman.

Natijahnya, masyarakat majmuk perlu dilihat sebagai keunikan negara yang dapat membangun tanpa penindasan sesuatu etnik. Keunikan masyarakat majmuk perlu diraikan supaya generasi akan datang hidup aman makmur tanpa mengenal erti perkauman.

Rujukan

- Hadi, A., Muzliza, M. (2019, Ogos 01). 50 Tahun Selepas Rusuhan Kaum, Hubungan Kaum Kian Meruncing Di Malaysia. *Berita Benar*. <https://www.benarnews.org/malay/berita/my-racial-13mei-190801-08012019135129.html>
- Nur Azuki Yusuff (2007) *Pengajaran Pengalaman Konflik Hubungan Etnik di Malaysia: Sorotan Faktor Berdasarkan Penganalisisan Masyarakat*. In: Kursus Induksi Modul Umum Kumpulan Pengurusan dan Profesional, 2007: Universiti Utara Malaysia.
- Nur Azuki Yusuff (2016) *Perpaduan etnik di Malaysia*. Kota Bharu: Penerbit UMK.
- Nur Azuki Yusuff, Tan Hong Cheng, Kevin Fernandez, Yohan Kurniawan (2016) *Perpaduan berpaksikan titik kesamaan fungsi pelbagai agama dengan mengambilkira islam sebagai agama rasmi di Malaysia*. In: Persidangan Pemantapan CITRA Kenegaraan 4 (COSNA4) 'Mencorak Masa Hadapan', 14 Mac 2016, Universiti Pendidikan Sultan Idris (UPSI)
- Nur Azuki Yusuff (2009) *Pembangunan 1Malaysia: isu persaudaraan masyarakat islam dan bukan islam melalui aktiviti kerja sosial*. Seminar Kemahiran Insaniah Dan Kerja Sosial 2009 (SKIKS 09), 24 - 26 Julai 2009, Universiti Teknikal Malaysia (UTEM), Melaka
- Peristiwa 13 Mei: Pengajaran perlunya masyarakat bersatu padu. (2019, Mei 13). *Sinar Harian*. https://www.sinarharian.com.my/article/27800/BERITA/Nasional/Peristiwa-13-Mei-Pengajaran-perlunya-masyarakat-bersatu-padu?_
- Riduan, M.N. (2020, Mei 13). 13 Mei: Belajar dari luka, getir sejarah. *Harakahdaily*. <https://harakahdaily.net/index.php/2020/05/13/13-mei-belajar-dari-luka-getir-sejarah/>

Kertas 2:
PERSEPSI BELIA TERHADAP KESAN DASAR PENJAJAHAN KEPADA PERPADUAN KAUM

Chan Xin wen, Farhan Danial Muhammad Syazwan Thana, Mohammad Fakhrol Amin Yeop Zainuddin, Ong Siew Zee, Wan Ahmad Syafiq Wan Salman, Nur Azuki Yusuff.

Abstrak

Kebangkitan isu ketidaksamarataan dalam hak kaum yang melibatkan dalam penglibatan bidang politik, ekonomi dan sosial lahir kesan daripada dasar penjajahan. Padahal perkara hak kaum dimaktub dalam Perlembagan Malaysia sejak merdeka lagi. Oleh yang demikian, persoalan tentang kesan dasar penjajahan yang mendorong kepada isu ketidakseimbangan dalam hak kaum ditimbulkan. Objektif kajian ialah melihat pendapat belia khususnya mahasiswa UMK terhadap kesedaran berkaitan tentang isu perpaduan kaum yang bersinambungan dengan dasar penjajahan, khususnya British dan Jepun, dan kesedaran terhadap kepentingan perpaduan dalam masyarakat majmuk. Kajian ini juga bagi mengkaji pengetahuan sejarah dalam kalangan belia. Kaedah kuantitatif melalui borang soal selidik dan kualitatif yang melalui rujukan bahan ilmiah digunakan untuk menjalankan kajian ini. Hasil kajian secara amnya menunjukkan kebanyakan responden (>90%) bersetuju dengan perkaitan kesan dasar penjajahan terhadap perpaduan kaum dan ia masih dapat dilihat kini. Oleh yang demikian, usaha untuk mengukuhkan perpaduan kaum dengan memperkasakan ilmu sejarah serta kesedaran rakyat terhadap impak isu perpaduan kaum terhadap pembangunan negara dan bangsa.

Kata kunci: *penjajahan, kesedaran isu perpaduan, masyarakat majmuk*

Pendahuluan

Kajian ini mengetengahkan kesan dasar penjajahan pihak British dan Jepun, masing-masing yang bermula pada tahun 1824 dan 1941 di Tanah Melayu terhadap perpaduan kaum di Tanah Melayu pada zaman penjajahan dan kesannya terhadap status perpaduan di Malaysia kini. Mod penjajahan kedua-dua pihak ini memberi kesan kepada perbezaan dalam penglibatan aktiviti pembangunan negara, status dan hak kaum, serta pembentukan cara berfikir dan corak minda penduduk Tanah Melayu. Berdasarkan T G Mc Gee melalui rencananya "Population: A Preliminary Analysis" (1965), pihak British membawa masuk buruh Cina dan India, namun menggunakan taktik dasar pecah dan perintah agar perpaduan antara kaum tidak dapat dicapai. Dasar ini memberi kesan yang besar kepada corak pemikiran antara kaum, terutamanya dari segi penglibatan ekonomi dan pentadbiran. Prejudis antara kaum ditambah teruk apabila penjajahan diambil alih oleh pihak Jepun. Antara peristiwa yang penting adalah penubuhan parti komunis yang menyebabkan pembalahan kaum di Tanah Melayu. Walau bagaimanapun, secara dangkal, isu perpaduan kaum yang menggugat keselamatan rakyat jarang berlaku, namun hal ini tidak membawa makna bahawa rakyat Malaysia mencapai konsep satu bangsa. Hal ini demikian, masih ada lagi masalah perpaduan kaum seperti insiden yang berlaku di Kampung Medan 2001, peristiwa Low Yat 2015 dan rusuhan di Kuil Sri Mahamariamman USJ 2018. Begitu juga, insiden yang terkini, belanjawan 2021, berkenaan dengan peruntukkan yang dikurangkan kepada sekolah kebangsaan jenis Tamil, begitu juga, dengan isu sindiran "kulit hitam" dalam Dewan Rakyat pada Julai tahun ini. Sedikit banyak dari perkara yang disebutkan itu, semua dapat menyedari bahawa isu perpaduan kaum masih wujud dalam kalangan rakyat.

Oleh yang demikian, latar belakang kajian ini berusaha mengetengahkan kesan dasar penjajahan terhadap perpaduan kaum dan berusaha untuk mencari titik kesinambungan antara isu perpaduan kaum pada zaman penjajahan dan masalah perpaduan kaum di Malaysia pada kini.

e-prosiding
Wacana Perpaduan
Kalangan Belia
Era PKP 2.0

Penyelenggara
Nur Azuki Yusuff
Muhammad Hafizuddin Huji

Hak cipta FBI 2021.

Hak cipta adalah terpelihara. Setiap bahagian daripada terbitan ini tidak boleh diterbitkan semula, disimpan untuk pengeluaran atau dipindahkan kepada bentuk lain, sama ada dengan cara elektronik, mekanikal, gambar, rakaman dan sebagainya tanpa izin daripada Fakulti Pengajian Bahasa dan Pembangunan Insan

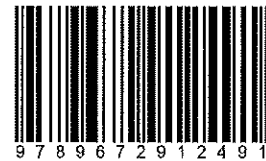
WACANA PERPADUAN KALANGAN BELIA ERA PERINTAH KAWALAN PERGERAKAN (PKP) 2.0
e-ISBN 978-967-2912-49-1

Diterbitkan oleh:

Fakulti Pengajian Bahasa dan Pembangunan Insan,
Universiti Malaysia Kelantan,
Kampus Bachok, 16300,
Bachok, Kelantan.
Telefon: +609-779 7445
Email: fbi@umk.edu.my

e ISBN 978-967-2912-49-1

9 7 8 9 6 7 2 9 1 2 4 9 1

